

ע"פ 6226/09/16 - מגד עאבד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייטים

עפ"ג 6226-09-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

מגד עאבד
ע"י ב"כ עו"ד נאיל זחאלקה

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' קורנהאוזר) בת"פ 52731-04-13 מיום 29.6.2016.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירת התפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין; וכניסה לישראל שלא כדין לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, ונדון ל-14 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים. הערעור מכון נגד חומרת העונש.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 2.9.12 בין השעה 09:15 לשעה 10:40 לערך, ברחוב עמק הזיתים 9 בבית שמש, התפרץ המערער, בצוותא עם אחר, לבית מגורים באמצעות טיפוס לעבר חלון בדרך שאינה ידועה, דחיפת החלון ותריס ההזזה בכוונה לבצע גניבה או פשע. בהיותם בבית, הסתובבו המערער והאחר בין חדרי הבית וגנבו מתוכו רכוש בשווי 40,000 ₪, הכולל שעונים, תכשיטים רבים, טלוויזיה ועוד. הרכוש הוחזר לבעליו.

טענות הצדדים

3. לטענת המערער, המעורב האחר נתפס עם כלל הרכוש שנגנב והועמד לדין רק בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והחזקת רכוש החשוד כגנוב. על האחר הוטל עונש של 4.5 חודשי מאסר. המערער הועמד לדין בשלב

עמוד 1

מאוחר יותר, לאחר שנתקבלו ראיות פורנזיות הקושרות אותו ואת האחר למעשה ההתפרצות. המערער טוען כי בית משפט קמא לא ייחס משקל ראוי בקביעת המתחם לנסיבות ביצוע העבירה וביניהן העובדה כי המערער לא נכנס תחילה לבית וכי הוא נקרא על ידי האחר אשר פרץ תחילה לבית ויודא כי אין איש בבית; לעובדה כי האחר הוא זה אשר נטל את הרכוש ונתפס עמו; לעובדה שהרכוש במלואו הוחזר בסמוך לאירוע לידי המתלונן; ולעובדה כי על האחר הוטל עונש נמוך בהרבה מזה אשר הוטל על המערער למרות שהאחר הינו בעל עבר פלילי ולמערער אין עבר פלילי, למעט כניסה לישראל בניגוד לחוק. הודגש כי הרף התחתון של מתחם הענישה שנקבע הנו גבוה מהרף ומהמתחמים שנקבעו לעבירות דומות ובאה הפנייה להחלטות שנגעו בכך. נטען כי מהחלטות אלה ניתן ללמוד, כי יש להקל בעונשו של המערער. כמו כן, נטען כי המעורב האחר נעצר באותו יום וניתן היה להאשימו בעבירת התפרצות. אין בכך לבוא בטענות למאשימה, אולם יש להביא זאת בחשבון בשעת גזירת הדין ולאור מהות עקרון אחידות הענישה. בנוסף נטען כי כלל הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות- נטילת אחריות על המעשה, נסיבות חיים קשות, חלופי הזמן הרב מאז האירוע וניסיונו של המערער לשקם את חייו- מחייבות הצבת העונש בתחתית מתחם הענישה, עד כדי הצבתו ברף הנמוך מזה אשר הוטל על שותפו.

ב"כ המשיבה הפנה לחומרתה ולטיבה הרע של עבירת ההתפרצות. העובדה שהאחר נכנס ראשון לבית, אינה מבטלת את המסוכנות שבהתפרצות. החזרת הרכוש מקורה במעצר המעורב שהחזיק ברכוש, המערער לא נכנס לישראל לצורכי פרנסה. מתחם העונש שנקבע, התייחס לשלוש עבירות בהן הורשע המערער, כאשר המעורב האחר נדון על עבירות אחרות על פי התשתית העובדתית שהייתה מונחת ברשות התביעה באותה עת. המתחם שנקבע תואם לפסיקה עניפה בסוגיה זו. על כן התבקש לדחות הערעור.

דין

4. כלל הוא כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בעונש שהושת בערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בהם ניכרת סטייה ממדיניות הענישה הראויה או כשנפלה טעות מהותית בגזר הדין (ראו: ע"פ 8344/12 אסור נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 15.3.2015)). לאחר בחינת טענות הצדדים, הגענו לכלל מסקנה, כי אין מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא. לא קמה עילה להתערב במתחמי הענישה. עבירת התפרצות לדירת מגורים פוגעת בתחושת הביטחון האישי והפרטיות של מי שפרצו לתוך דירתו ועשו בה כבשלהם. חומרתה נובעת, בין היתר, בשל פוטנציאל ההסלמה הטמון בה בנסיבות של מפגש בין הפורץ לבין דיירי המקום (ראו רע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 21.2.2008)). המערער ביצע את עבירת ההתפרצות והגניבה תוך שנכנס לשטח ישראל שלא כדין, ובכך פגע בסדרי שלטון, ובהגנה על שלום הציבור וביטחונו. נקבע כי מתחם העונש ההולם בעבירות שהייה בלתי חוקית, לצרכי פרנסה, שנעברה לראשונה, בהיעדר עבירות נלוות, נע בין עונש מאסר מותנה לבין חמישה חודשי מאסר בפועל (כאשר תקופה זו של חמישה חודשי מאסר תכלול הן המאסר המותנה והן את המאסר בפועל) (ראו רע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 8.12.14)). בענייננו, מדובר בכניסה לשטח ישראל שלא כדין לשם ביצוע עבירה.

5. באשר לעונש המתאים בתוך מתחם הענישה, הביא בית המשפט קמא את מכלול השיקולים הרלוונטיים, ובין השאר את העובדה שהמערער הודה במיוחס לו, דבר שהביא לחיסכון בזמן השיפוטי ולייעול הליכים והאחריות שקיבל על מעשיו. בית משפט קמא הוסיף והעיר כי חלופי הזמן אינו מהווה שיקול משמעותי לזכות המערער, בשים לב לכך שההליכים המשפטיים התארכו על רקע אי התייצבות המערער לדיון ובקשות דחייה מרובות שהתבקשו על ידי בא כוח המערער. העונש שנגזר על המערער, בסופו של דבר, הנו הולם לטיב וחומרת מעשיו. יחד עם זאת, הדעת אינה נוחה

מהשוני המשמעותי בין העונש שהוטל על שותפו של המערער לבין העונש שהוטל על המערער, אף שמביאים בחשבון את העובדה שהשותף הורשע בעבירות חמורות פחות נוכח טיב הראיות שעמדו בידי המדינה באותה עת, שעה שהשותף עמד לדין. נתון זה הובא במסגרת השיקולים על ידי בית משפט קמא, אך נראה שיש ליתן לו משקל נוסף. לפיכך, הערעור מתקבל במובן זה שעונש המאסר בפועל אותו ירצה המערער יעמוד על עשרה חודשים. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

6. המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 18/4/17 עד השעה 10:00, בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, י"ז אדר תשע"ז, 15 מרץ 2017, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד